

عملکرد پرچمداران ایران در ادوار مختلف بازی های آسیایی

- ۱۹۵۱: آرش میراسماعیلی (وزنه برداری) - مدال طلا
- ۱۹۵۸: محمود نامجو (وزنه برداری) - مدال نقره
- ۱۹۶۶: منصور مهدی زاده (کشتی آزاد) - مدال طلا
- ۱۹۷۰: عبدالله موحد (کشتی آزاد) - مدال طلا
- ۱۹۷۴: مسلم اسکندر فیلیابی (کشتی آزاد) - مدال طلا
- ۱۹۸۲: رضا سوخته سرایی (کشتی آزاد) - مدال طلا
- ۱۹۸۶: رضا سوخته سرایی (کشتی فرنگی) - مدال طلا
- ۱۹۹۰: رضا سوخته سرایی (کشتی آزاد) - مدال طلا
- ۱۹۹۴: امیررضا خادم (کشتی آزاد) - مدال طلا
- ۱۹۹۸: آرش میراسماعیلی (جودو) - مدال برنز
- ۲۰۰۲: علی دابی (فوتبال) - مدال طلا
- دابی به دلیل درگذشت پدرش به اردیلبیل برگشت و تیم ملی بدون او قهرمان بازی های آسیایی شد.
- ۲۰۰۶: حسین رضازاده (وزنه برداری) - مدال طلا
- ۲۰۱۰: صمد نیکخواه بهرامی (بسکتبال) - طلا
- ۲۰۱۴: بهداد سلیمی (وزنه برداری) - طلا
- ۲۰۱۸: الهه احمدی (تیراندازی) به فینال صعود کرد اما هفتم شد.
- ۲۰۲۲: ناهید کیانی (تکواندو) و جواد فروغی (تیراندازی) ناهید کیانی در دور اول حذف شد.

پرتکراری نیست اما حالا برای دومین دوره متوالی دارد تکرار می شود. چهار سال پیش الهه احمدی پرچمدار کاروان ایران در اندونزی بود، اما با ایستادن در رده هفتم رقابت های تیراندازی دستش از مدال کوتاه ماند. الهه احمدی تا قبل از آنکه به عنوان پرچمدار در مراسم افتتاحیه بازی های آسیایی جاکارتا راه برود، دو مدال نقره از دو دوره قبلی بازی های آسیایی داشت و البته قهرمانی در جام جهانی هم در کلکسیون افتخاراتش دیده می شود اما درست در دوره ای که پرچمدار شد از مدال فاصله گرفت و حالا ناهید کیانی هم به عنوان قهرمان تکواندو جهان در همان مسیر کام برداشت و شکستی به مراتب تلخ تر از آنچه الهه احمدی در جاکارتا تجربه کرد را لمس کرد. البته این ناکامی دو دوره ای در حالی است که از نخستین دوره بازی های آسیایی همواره پرچمداران کاروان جزو نفرات شاخص و مدال آور کاروان بوده اند و در ۱۲ مورد افتخار پرچمداری کاروان ایران را با کسب مدال طلای بازی ها تکمیل کرده اند. حالا باید منتظر ماند و دید جواد فروغی به عنوان دیگر پرچمدار کاروان ایران در خط تیراندازی هانگژو چه عملکردی خواهد داشت.

قصه عملکرد پرچمداران ایران در بازی های آسیایی پرچم بالای پرچمدارها پرمدال و پر افتخار مثل آقارضا سوخته سرایی

می بالند. بعید است پرچمداری را پیدا کنید که عکس مراسم افتتاحیه یا اختتامیه را قاب شده گوشه خانه اش نداشته باشد. این ها را گفتیم تا برسیم به نوزدهمین دوره بازی های آسیایی. جایی که جواد فروغی و ناهید کیانی دو پرچمدار کاروان ایران بودند که البته یکی از آنها در همان ابتدای کار حذف شد و شوک بزرگی را به کاروان وارد کرد. اصلاً بهانه نوشتن این گزارش هم همین شد تا بررسی کنیم و ببینیم که عملکرد همه آنهايي که در بازی های آسیایی پرچم ایران را حمل کرده اند، چطور بوده است؟ وداع زود هنگام پرچمدار کاروان ایران در بازی های آسیایی، اتفاق

قصه متفاوتی داشته اند هر کدام از ورزشکارانی که پرچم ایران را حمل کرده اند؛ اصلاً از سال های دور از وقتی که تکه پارچه ای، پرچم نام گرفته همواره همین تکه پارچه برای سرزمین ها مهم بوده؛ برای مردم، برای سیاسی ها، برای عام و خاص و برای نظامی ها. این وسط البته که ورزش نقش پررنگ تری را در خیلی از سال ها داشته است؛ گاهی حتی همه آنچه که گفته شد؛ در بالا رفتن پرچمی در مسابقاتی ورزشی خلاصه می شود و تأثیرش را می گذارد. گاهی ورزش آقدر مهم می شود که سیاستور را هم به سمت خودش می کشاند و گاهی اصلاً این سیاستور هستند که در خفا، برای پرچمداران رشته های ورزشی تصمیم می گیرند و با فشاری که می آورند، حرف خودشان را به کرسی می نشاندند. همه آنها قصه های متفاوتی دارند و اگر پای حرف شان بنشینید؛ تا سال ها بعد از اینکه نوک پیکان کاروان ایران بوده اند و با پرچمش در المپیک، بازی های آسیایی و... رژه رفته اند به خودشان

تکلیف سهمیه ناهید کیانی چه می شود؟ باخت بدموقع

توجهی ندارد. لیو با طلای بازی های آسیایی فاصله خود را با کیانی افزایش داد و این یعنی باید منتظر روزهای سخت تر برای کیانی هم بود. البته ستاره تکواندو ایران چند مسابقه مهم دیگر در گرندهای آسیایی هم دارد که اگر مشکلاتش را رفع کند حتماً می تواند به سهمیه برسد اما با این فرمان او حتماً کار سخت تری برای رسیدن به سهمیه دارد. ضمن اینکه فدراسیون تکواندو باید نتایج شکست را بپذیرد. ناهید کیانی تنها بازنده تکواندو ایران در هانگژو نبوده و تکواندوکاران ایران که همیشه مدال های طلای مهمی را در بازی های آسیایی کسب کردند، این بار تا به اینجای کار حتی در رسیدن به فینال هم ناکام بودند چه برسد به کسب مدال طلا.

استفاده می کند و همین باعث شده تا دست او برای رقیبانش رو شود. حریفانش با آنالیز مناسب به مصاف او می آیند و کادرفنی باید بتواند چند شیوه مناسب برای کیانی پیدا کند تا به این راحتی در مصاف با رقیبای خود دچار مشکل نشود. اینکه ناهید کیانی مقابل یک تکواندوکار گمنام ۲۰ ساله که رنگ مناسبی هم ندارد شکست می خورد، نشان از ضعف شدید او دارد اما فدراسیون به جای پرداختن به دلیل این باخت مسائل داوری را به میان می کشد، در حالی که شاید اگر در رقابت با لیو چینی که رنگ یک را در رسیدن به المپیک دارد، می باخت شاید می شد این مسائل را کمی قانع کننده دانست اما باخت مقابل یک جوان تازه به دوران رسیده هیچ

را به میان نمی کشید. اینکه سعی در دهکده بازی ها نیست و نمی تواند روی داوری ها تأثیر بگذارد دلیل ناکامی کیانی نیست. اگر حضور ساعی تا این حد تأثیرگذار بود پس چرا وقتی در پاریس به عنوان سرپرست کنار تیم بود، کیانی مسابقه خود را واگذار کرد؟ ناهید کیانی مدام در این مدت به مسابقات متعددی اعزام شده و همین او را تحت فشار قرار داده و طبیعی است که به لحاظ جسمانی تحت فشار باشد. ساعی و البته کادرفنی باید توضیح بدهند که برای ریکاوری مناسب کیانی در این مدت چه برنامه ریزی کردند؟ ضمن اینکه کیانی در مبارزات خود از یک روش

برای رسیدن به سهمیه المپیک قطعی کند اما دو شکست پیاپی به فاصله کمتر از یک ماه این شرایط خوب را از او گرفته و احتمالاً با اعلام رنکینگ تکواندوکاران در ماه سپتامبر او با سقوط روبه رو می شود. البته برد و باخت جزء لاینفک ورزش حرفه ای است اما مهم است که بدانند این شکست ها چرا به دست می آید. اگر فدراسیون و کادرفنی به چرایی این شکست ها برسند می توانند با تصمیمات درست برای رفع آن و ساختن پلی برای پیروزی استفاده کنند اما ظاهراً فدراسیون قرار نیست این جوری به ماجرا نگاه کند که اگر چنین بود هرگز هادی ساعی به عنوان رئیس فدراسیون پای داوران

محسن وظیفه
روزنامه نگار
در بین تکواندوکاران ایران بهترین رنکینگ برای رسیدن به المپیک متعلق به ناهید کیانی است، رنگ یک جهان و رده چهارم برای رسیدن به المپیک اما حالا این شرایط خوب با دو باخت بدموقع کمی به خطر افتاده و مشخص نیست که در اعلام رنکینگ جدید چه شرایطی برای او پیش می آید. با سه مدال طلای قهرمانی جهان، گرندهای رم و دانشجویان جهان ناهید کیانی در شرایطی قرار گرفته بود که به سادگی می توانست با طلای گرندهای پاریس و طلای هانگژو جایگاه خود را

صادقیانی: شکست چین در بالاخره جنگندگی را در تیم ملی والیبال دیدیم کشور خودش ارزشمند است

حتمی شاید رنگ ۱۲ هم صعود کند. درباره دستیاران عطایی هم حاشیه های زیادی به وجود آمد. چه نظری درباره این موضوع داری؟ هر سرمربی اختیار این را دارد که دستیارانش را با توجه به نیازهای تیم انتخاب کند اما کادر تیم ملی کادر کم تجربه ای نیست و با بازیکنان فعلی تیم ملی سال ها کار کرده اند و همین مسئله کار را راحت تر می کند، البته ممکن است مشکلاتی وجود داشته باشد. البته از زمان قهرمانی آسیا تا بازی های آسیایی تیم ملی والیبال بهتر شده است و مشکلات کمتری در سرویس و دریافت داشتیم. این مسئله نشان می دهد کار شده است. ان شاء الله همین اتفاق در مسابقات پیش رو رخ دهد. و صحبت پایانی؟ از بازیکنان تیم ملی تشکر می کنم. آنها با تمام وجود بازی کردند و توانستند اولین مدال طلای کاروان ایران را کسب کنند. این مسئله نشان می دهد ما پتانسیل خوبی در والیبال داریم.

ارومیه داشتیم و فشار روی بچه ها زیاد بود و توانستند از زیر این فشار خارج شوند. البته مردم به حق از تیم ملی توقع دارند. خوشبختانه چین را در کشور خودش شکست دادیم و این برد ارزشمند است. قطر هم تیم خوبی بود و این مسئله را در ارومیه و در هانگژو نشان داده بود اما این تیم را هم مغلوب کردیم. بالاخره آن جنگندگی را بالاخره در تیم ملی دیدیم. امیدوارم در مسابقات پیش رو بهترین خودشان باشند. تیم ملی والیبال در مسابقات انتخابی المپیک چقدر شانس موفقیت دارد؟ خیلی سخت است. با نگاهی به اسامی تیم ها مشخص می شود که برترین های دنیا در برزیل هستند اما می توانیم بیشترین امتیاز را از مسابقات انتخابی بگیریم تا برای لیگ ملت های سال آینده دغدغه نداشته باشیم و در رنکینگ شرایط خوبی پیدا کنیم. چقدر شانس صعود به المپیک داریم؟ با توجه به فرمولی که وجود دارد ما شانس زیادی داریم و تازه دهم رنکینگ قطعاً صعود خواهیم کرد.

آرش عبیدی
روزنامه نگار
تیم ملی والیبال پس از دو ناکامی پی در پی در لیگ ملت ها و قهرمانی آسیا توانست مقتدرانه قهرمان بازی های آسیایی هانگژو شود. حالا این تیم مسابقات انتخابی المپیک را که قرار است در برزیل برگزار شود در پیش دارد. در خصوص عملکرد تیم ملی والیبال در هانگژو و همینطور شرایطی که در انتخابی المپیک خواهد داشت با آرش صادقیانی ملی پوش اسبق و یکی از مربیان جوان و عملگرایی والیبال ایران که در حال حاضر هدایت تیم زیر ۱۶ سال را برعهده دارد گفت و گویی انجام دادیم که در ادامه می خوانید.
تیم ملی والیبال مقتدرانه قهرمان بازی های آسیایی شد. عملکرد این تیم را چطور ارزیابی می کنی؟ خدا را شکر خوشحالم قهرمان بازی های آسیایی شویم. خدا قوت می گویم به بچه ها. ما خاطره بد از